

[Kim Behnke]

vurdere, om det kan lade sig gøre, der er genhusningspligten osv. osv. Vi skal senere behandle lovforslag om, hvordan der nu skal udbetales tilskud, for man kan ikke engang få lov til at sætte en vandmåler op i folks ejendom, uden at der bliver ballade ud af det.

Udlejeren ved, hvilke problemer der er, bare der skal lægges en enkelt krone på huslejen, og derfor ligger der jo ikke stabler af ansøgninger, som fru Lissa Mathiasen kan tælle op og gennemgå. Nej, der er simpelt hen tale om, at det her har haft en sådan præventiv virkning, at man helt har afholdt sig fra at sætte projekterne i gang. Det er jo sandheden og ikke fru Lissa Mathiasens forsøg på at tale dette her projekt ud i skoven.

Men jeg forstår godt fru Lissa Mathiasen, for dette her er jo ideologisk hjerteblod. Nu kan man få givet den private sektor et slag ekstra oven i hovedet og bevise, at det er bare nogle torskehoveder – undskyld, det kan man næsten ikke kalde dem, men det er nogle elendige administratorer i den private sektor, men i den almennyttige sektor kan de det hele, og nu skal de nok komme og få brugt pengene.

Det er ideologisk hjerteblod, og så sig dog det i stedet for at forsøge at snakke sig bort i, at der ikke er nogen ansøgninger. Nej, der er ikke nogen ansøgninger, fordi man har lagt et niveau, som ingen overhovedet er i stand til at nå op på.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hvorfor er det et forlig, spørger hr. Jørgen Estrup. Ja, vi ved vel alle sammen, hvad et politisk forlig er, og derfor er det her også et forlig, og hr. Jørgen Estrup ville have påberåbt sig, at det var et forlig, hvis det stadig væk var os, der var i regering. Nu sidder hr. Jørgen Estrup tilfældigvis med i regeringen, og så kan han lige pludselig ikke længere se, at det er et forlig.

Det er da en underlig ting at sige, at det kun holder, så længe man er enige, for et forlig er jo netop karakteriseret ved, at man ikke kan ændre det, medmindre man er enige.

Men selv hvis hr. Jørgen Estrups filosofi om, at det kun holder, så længe man er enige, havde været rigtig, så er den jo ikke engang afprøvet, for vi er hverken blevet indkaldt til forhandling eller noget som helst, så regeringen

har ikke engang forsøgt at lade være med at lave forligsbrud her. Den har ikke engang forsøgt at rette sig efter den tradition, vi ellers har i Folketinget om at respektere et forlig som et forlig. Og det kan da ikke være selve det, at der har været sommerferie, der har gjort, at der lige pludselig ikke er tale om et forlig længere.

Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at når vi holder fast i det, er det ikke, fordi vi mener, at der er de store perspektiver i det, for det har visse partier, bl.a. hr. Jørgen Estrups, jo sørget for at der ikke er, men vi holder fast i det, fordi vi vil forhindre noget, der er værre. Og dette her er meget værre.

Fru Lissa Mathiasens sidste spørgsmål har hr. Kim Behnke allerede givet et godt svar på, men jeg vil også give en anden vinkel på det. Fru Lissa Mathiasen spørger: Hvis vi nu ned sætter kravene til den private sektor, hvordan kan jeg så vide, at vi så får brugt pengene? Hvordan kan fru Lissa Mathiasen dog vide, at vi ikke får brugt pengene? Hun har jo ikke engang villet være med til at forsøge at give den private sektor samme mulighed, som man nu med ét slag giver den almennyttige sektor, endda uden at give den private sektor det samtidige. Man holder fast i det enormt stærke krav til den private sektor og lader det flyde fuldstændig i den almennyttige sektor på nogle helt anderledes lempelige vilkår.

Jeg vil godt sige, at hvis man sidder som privat udlejer og får at vide, at der er total genhusningspligt for alle, der ikke har lyst til at være med, og der i øvrigt er krav om 75 pct.s lejertilslutning, er der mange, der står af på forhånd, fordi de siger: Det er fuldstændig umuligt. Men jeg har mødt mange, som har sagt, at de ville være interesseret i privat byfornyelse, hvis det ellers kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er masser af situationer, hvor jeg absolut ikke vil sige, at det ikke kan kaldes ideologisk hjerteblod fra Socialdemokratiets side, men jeg vil nok tillade mig at mene, at hr. Kim Behnke skyder noget ved siden af ved at komme med den påstand, at lige nøjagtig loven om privat byfornyelse skulle være ideologisk hjerteblod fra vores side. Jeg tror, det vil være klogt – og jeg vil anbefale hr. Kim Behnke det – at læse, hvad der er gået forud for behandlin-